

препіраниѧ: ѿ който се ражда зáвистъ, рагри, хдлы, лукави подозрѣніа,

5 Прáздни препіраниѧ на-человѣцу, който иматъ разваленъ оумъ, и чужди са ѿ истинѣ та, и мыслатъ защо благочестїе то є (срѣ-ство За) придоштокъ: ѿ-далечайсѧ ѿ такїка,

6 И воястина вѣликъ є придоштокъ благочестїе то, когато є благодаренъ нѣкой съ неждано то.

7 Зацюто нѣчто не смѣ вѣ-сли въ тօж скѣтъ, и тѣно є защо не можеме нито да изнесемо нѣщо (ѿ нѣгѡ),

8 И като имаме хлѣбъ и соль, и облекло, съ нѣго да вѣдеме донолни.

9 И който искашъ да се обкогатъватъ отнѣ вѣдатъ въ кѣды, и въ примки, и въ многи безумны и вреди-телны похости, който пра-вашъ человѣка да потаже въ пропасть и погибель.

10 Защо то на сїчки те злины є корень сребролюбїе то: което, понеже пожелаха нѣкои, загубихасе ѿ вѣра та, и сплѣгхасе въ многи скоби.

11 И тѣ ѿ человѣче Бжїй, вѣгай ѿ тока: и гони пра-да та, и вѣра та, любовь та, терпѣнїе то, кротость та,

12 Подвизавайсѧ съ добры-ятъ подвигъ на-вѣра та,

глѣдай да постигнешъ вѣч-ный животъ, въ който си и повѣканъ, и исповѣдалъ си (го) съ добре и сповѣданіе предъ мнозина свидѣ-тели.

13 Заржчамъ ти предъ Бѣа, ксито юживотворѧ сїчко то, и (предъ) Хрѣа Іисѹса, който є свидѣтельствовалъ оному добро и сповѣданіе предъ Понтій-скаго Пілата:

14 Да сохранишъ (такъ) заповѣдь чиста и нѣкобрана, дори до тѣленіе то на-Гда нашеши љисѹса Хрѣа:

15 Което въ юпредѣлѣнни-те времена ще да тви bla-женній и єдинъ силь-ный Царь на-царове та, и Господь на-господствующи-те,

16 Които самъ єдинъ има безсмертие, и живѣе въ не-приступенъ сїбѣтъ, когото нѣкой ѿ человѣцу та не є видѣла, нито може да види: комуто (да вѣде) честъ, и держана вѣчнаѧ. амина.

17 На юбогати та на-тож скѣтъ заржчай да не высо-комудрствватъ, нито да иматъ надежда на юбога-ство то, което погиблъва, но на Бѣа живаго, който ни дава сїчко нѣщо изобиленъ За насладженіе:

18 Да стрѣватъ добро, да са юбогати въ добрѣ тѣ фѣлъ,